

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 29.9.2010
COM(2010) 525 τελικό

2010/0279 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με κατασταλτικά μέτρα για τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών
ανισορροπιών στην ευρωζώνη**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η εμφάνιση σοβαρών μακροοικονομικών ανισορροπιών, συμπεριλαμβανομένων των ευρύτατων και επίμονων αποκλίσεων όσον αφορά τις τάσεις ανταγωνιστικότητας, αποδείχθηκε εξαιρετικά επιζήμια για την ΕΕ και ειδικότερα το ευρώ όταν ξέσπασε η κρίση. Κατά τα έτη που προηγήθηκαν της κρίσης, το χαμηλό κόστος χρηματοδότησης τροφοδότησε την εσφαλμένη κατανομή πόρων, συχνά σε χρήσεις χαμηλής παραγωγικότητας, συντηρώντας ανέφικτα επίπεδα κατανάλωσης, φούσκες στον στεγαστικό τομέα και τη συσσώρευση εξωτερικού και εσωτερικού χρέους σε ορισμένα κράτη μέλη. Έχει επομένως σημασία να αναπτυχθεί μια νέα διαρθρωμένη διαδικασία για την πρόληψη και τη διόρθωση των δυσμενών μακροοικονομικών ανισορροπιών σε έκαστο κράτος μέλος.

Στην ανακοίνωση και έκθεσή της με τίτλο «ONE@10: επιτυχίες και προκλήσεις μετά από δέκα έτη λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης»¹, η Επιτροπή πρότεινε ένα ευρύ θεματολόγιο πολιτικής με σκοπό να βελτιώσει τη λειτουργία της ONE. Τόνισε, ειδικότερα, την ανάγκη διεύρυνσης της οικονομικής εποπτείας ώστε να ανιχνεύονται και αντιμετωπίζονται σε πρώιμο στάδιο οι μακροοικονομικές ανισορροπίες. Θεωρήθηκε ότι η ενισχυμένη εποπτεία δικαιολογείται ιδίως στους τομείς της εξωτερικής ανταγωνιστικότητας και των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών, όπου έχουν αναφανεί αξιοσημείωτες αποκλίσεις μεταξύ κρατών μελών από τότε που τέθηκε σε κυκλοφορία το ευρώ. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ανωτέρω προκλήσεις, η Ευρωομάδα συμφώνησε τον Ιούλιο του 2008 να ξεκινήσει τακτική εξέταση των εξελίξεων στην ανταγωνιστικότητα εντός της ευρωζώνης, η οποία εξέταση απέβη καρποφόρος.

Η έκθεση «Ευρώπη 2020» καθορίζει μια φιλόδοξη και περιεκτική στρατηγική προς την κατεύθυνση της έξυπνης, βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης για την οικονομία της ΕΕ. Στον απόηχο της κρίσης, δίνει νέα έμφαση στην αντιμετώπιση των αδυναμιών της Ευρώπης όσον αφορά την εποπτεία των μακροοικονομικών χρηματοπιστωτικών και διαρθρωτικών προκλήσεων. Λαμβάνοντας υπόψη τις βαθιές οικονομικές και χρηματοπιστωτικές διασυνδέσεις στο εσωτερικό της ευρωζώνης και τον αντίκτυπό τους στο ενιαίο νόμισμα, η «Ευρώπη 2020» καθιστά αναγκαία την ανάπτυξη ενός συγκεκριμένου πολιτικού πλαισίου για την ευρωζώνη ώστε να αντιμετωπιστούν οι ευρύτερες μακροοικονομικές ανισορροπίες². Υπό το πρίσμα αυτό, απαιτείται ενσωματωμένος στη νομοθεσία μηχανισμός που θα παρακολουθεί την προέλευση των μακροοικονομικών ανισορροπιών και θα διασφαλίζει την ενδεδειγμένη διορθωτική δράση όταν είναι ανάγκη. Η αναγκαία σύνδεση μεταξύ προληπτικής και διορθωτικής δράσης είναι ζωτικής σημασίας για την αποφυγή οδυνηρής οικονομικής προσαρμογής όταν οι ανισορροπίες καθίστανται ανεξέλεγκτες.

¹ Ευρωπαϊκή Οικονομία αριθ. 2/2008, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Οικονομικών και Χρηματοδοτικών Υποθέσεων.

² Στο παρελθόν, η Επιτροπή έχει επανειλημμένα υποστηρίξει την εμβάθυνση και διεύρυνση του οικονομικού συντονισμού στην ευρωζώνη, μεταξύ άλλων στην Ετήσια Δήλωση για τη Ζώνη του Ευρώ του 2009 και στην ανακοίνωση του 2008 με τίτλο: «ONE@10: επιτυχίες και προκλήσεις μετά από δέκα έτη λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης».

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ

Απέναντι σε μια κρίση άνευ προηγουμένου και πέραν της κατεπείγουσας δράσης που αναλήφθηκε για την αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών, η Επιτροπή αντέδρασε γρήγορα με ένα τολμηρό, πλην όμως ρεαλιστικό, πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Το τελευταίο έλαβε τη μορφή δύο ανακοινώσεων προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, που εκδόθηκαν αντίστοιχα στις 12 Μαΐου και 30 Ιουνίου 2010. Επιλέγοντας ως διάυλο επικοινωνίας δημόσια νομικά έγγραφα, η Επιτροπή έσπευσε να επιδείξει την προσήλωσή της στον διάλογο με τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και όλους τους λοιπούς εμπλεκόμενους παράγοντες, ενώ παράλληλα κατέθετε συγκεκριμένες προτάσεις για δράση.

Στην ανακοίνωση της 12ης Μαΐου 2010, η Επιτροπή εξέθεσε μια πολυ-πυλωνική προσέγγιση για να ενισχύσει τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής. Η ανακοίνωση επιχειρηματολογεί υπέρ της πλήρους αξιοποίησής των μέσων εποπτείας που είναι διαθέσιμα στο πλαίσιο της Συνθήκης. Εφόσον παρίσταται ανάγκη, θα πρέπει να τροποποιηθούν και συμπληρωθούν τα υφιστάμενα μέσα. Στην ανακοίνωση ζητήθηκε να ενισχυθεί η συμμόρφωση με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης και να επεκταθεί η οικονομική εποπτεία. Για να επιτευχθεί αυτό, η καθιέρωση ενός “Ευρωπαϊκού Εξαμήνου” για τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής θα επέτρεπε στα κράτη μέλη να επωφεληθούν από τον έγκαιρο συντονισμό σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τέλος, στην ανακοίνωση ορίστηκαν οι αρχές στις οποίες θα πρέπει να βασίζεται ένα άρτιο πλαίσιο για τη διαχείριση κρίσεων από τα κράτη μέλη της ευρωζώνης. Συνολικά, οι περισσότερες προτάσεις ίσχυαν για την ΕΕ ως σύνολο, αλλά τα προβλήματα της ευρωζώνης θα αντιμετωπίζονταν με πιο απαιτητικούς κανόνες.

Στο μεταξύ, κορυφώθηκαν οι εντάσεις στις χρηματαγορές και στις 9 Μαΐου 2010 το έκτακτο Συμβούλιο Ecofin αποφάσισε, με βάση πρόταση της Επιτροπής, τη σύσταση ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθεροποίησης και συμφώνησε να εκφράσει ρητή δέσμευση για ταχύτερη δημοσιονομική εξυγίανση όπου ενδείκνυται.

Στις 30 Ιουνίου 2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε επικαιροποιημένη ανακοίνωση στην οποία εξειδικεύονται με μεγαλύτερη λεπτομέρεια οι αρχές για την οικονομική εποπτεία οι οποίες ορίστηκαν στην ανακοίνωση της 12ης Μαΐου. Η επικαιροποίηση εστιάστηκε σε ζητήματα υλοποίησης και επιβολής. Υπογράμμισε ότι η ΕΕ χρειαζόταν ισχυρότερη μακροοικονομική επιτήρηση για κάθε χώρα, ενσωματώνοντας όλα τα σχετικά πεδία άσκησης οικονομικής πολιτικής. Οι μακροοικονομικές ανισορροπίες θα πρέπει να εξετάζονται από κοινού με τη δημοσιονομική πολιτική και τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που ενισχύουν την ανάπτυξη, στο πλαίσιο της «Ευρώπης 2020». Η ενισχυμένη εποπτεία επρόκειτο να πακτωθεί στην ιδέα ενός «Ευρωπαϊκού Εξαμήνου» και να συνοδευθεί από πλέγμα κυρώσεων ώστε να προλαμβάνονται ή να διορθώνονται οι υπερβάσεις που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της ΕΕ και της ευρωζώνης. Από δημοσιονομικής πλευράς, θα πρέπει να ενισχυθούν αμφότερα τα σκέλη, προληπτικό και διορθωτικό, του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Παρουσιάστηκε επίσης σε αδρές γραμμές ένα πλαίσιο αντιμετώπισης των μακροοικονομικών ανισορροπιών μεταξύ κρατών μελών.

Μέσω των προαναφερόμενων ανακοινώσεων η Επιτροπή συνέβαλε στις εργασίες της ειδικής ομάδας για την οικονομική διακυβέρνηση που συστάθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου, της οποίας προεδρεύει ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Η ειδική ομάδα απεδέχθη ότι οι ανισορροπίες αποτελούσαν ιδιαίτερο πρόβλημα, ειδικώς για τα μέλη της ευρωζώνης. Αναγνωρίστηκε η ανάγκη για επιμελέστερη παρακολούθηση των μακροοικονομικών εξελίξεων με μικρό σύνολο καίριων δεικτών, ιδιαίτερα μέσω μηχανισμού

προειδοποίησης. Συνολικά, συμφωνήθηκε ότι η μακροοικονομική εποπτεία θα πρέπει να λειτουργεί παράλληλα με την επιτήρηση του προϋπολογισμού στο πλαίσιο του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παρακολούθησε εκ του σύνεγγυς το έργο της ειδικής ομάδας. Πρώτοι προσανατολισμοί διατυπώνονται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου, το οποίο συμφώνησε για την κατάρτιση πίνακα αποτελεσμάτων με τον οποίο εντοπίζονται έγκαιρα μη βιώσιμες ή επικίνδυνες τάσεις. Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 χαιρετίζουν την επεξεργασία ενός νέου πλαισίου μακρο-επιτήρησης για την παρακολούθηση και τη διόρθωση, κατά τρόπο έγκαιρο, των μη βιώσιμων αποκλίσεων και ανισορροπιών στην ανταγωνιστικότητα.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Ο πλήρως αναπτυγμένος μηχανισμός για την πρόληψη και διόρθωση μακροοικονομικών ανισορροπιών συνίσταται από δύο προτάσεις κανονισμών σε στάδιο σχεδίου. Η παρούσα πρώτη πρόταση σκιαγραφεί τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών (ΔΥΑ), ενώ η δεύτερη επικεντρώνεται στα συναφή κατασταλτικά μέτρα. Αμφότερες οι προτάσεις περιγράφονται διαδοχικά στην παρούσα αιτιολογική έκθεση.

Σκοπός της παρούσας πρώτης πρότασης είναι να παράσχει πλαίσιο για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση μακροοικονομικών ανισορροπιών, συμπεριλαμβανομένων των τάσεων επιδείνωσης της ανταγωνιστικότητας. Με τον τρόπο αυτό, η πρόταση συμπληρώνει τη διαδικασία μακρο-διαρθρωτικής επιτήρησης κάθε χώρας που προβλέπεται βάσει της «Ευρώπης 2020».

Η ΔΥΑ αποτελεί εντελώς νέο στοιχείο της διαδικασίας οικονομικής εποπτείας. Περιλαμβάνει τακτική εκτίμηση του κινδύνου ανισορροπιών, συμπεριλαμβανομένου μηχανισμού επαγρύπνησης, συνδυαζόμενη με κανόνες σχεδιασμένους για να επιτρέπουν διορθωτικές ενέργειες σε περίπτωση δυσμενών μακροοικονομικών ανισορροπιών που εκτείνονται πέραν της δημοσιονομικής πολιτικής. Η ΔΥΑ εφαρμόζεται σε κάθε κράτος μέλος.

Η εποπτεία ξεκινά με μηχανισμό επαγρύπνησης ο οποίος στοχεύει στον εντοπισμό κρατών μελών με δυνητικώς προβληματικά επίπεδα μακροοικονομικών ανισορροπιών. Ο μηχανισμός επαγρύπνησης συνίσταται από πίνακα αποτελεσμάτων (Άρθρο 3) συμπληρούμενο από κριτική ανάλυση. Ο πίνακας αποτελεσμάτων έχει σχεδιασθεί ώστε να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια, να είναι εύλογα απλός και να έχει οικονομική λογική. Για τον σκοπό αυτό, ένα σύνολο δεικτών στοχεύει στη διασφάλιση του έγκαιρου εντοπισμού των ανισορροπιών που ανακύπτουν σε διάφορα μέρη της οικονομίας. Το σύνολο δεικτών θα πρέπει να έχει αρκετό εύρος ώστε να καλύπτει οποιαδήποτε πιθανή περίπτωση μείζονος ανισορροπίας και να υπάρχει βεβαιότητα ότι είναι αρκετά ευαίσθητο ώστε να ανιχνεύει σε πρώιμο στάδιο τις ανισορροπίες. Ο πίνακας αποτελεσμάτων θα συνίσταται από διάφορους δείκτες για έκαστο κράτος μέλος.

Για κάθε δείκτη θα οριστούν και αναγγελθούν κατώφλια προειδοποίησης ώστε να αυξηθεί η διαφάνεια και λογοδοσία. Για ορισμένους δείκτες τα κατώφλια θα είναι συμμετρικά· με αυτά θα ανιχνεύονται αμφότερα τα υπερβολικά επίπεδα, υψηλά και χαμηλά, της μεταβλητής. Έχει ωστόσο σημασία να έχουμε υπόψη ότι οι δείκτες δεν πρέπει να θεωρούνται ούτε στόχοι ούτε μέσα άσκησης πολιτικής. Για παράδειγμα, έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών 3 % μπορεί να θεωρηθεί αποδεκτό σε συγκλίνουσα οικονομία με ισχυρές επενδυτικές ανάγκες, όχι όμως σε μια πιο προηγμένη χώρα με ταχέως γηράσκοντα πληθυσμό. Τα κατώφλια θα πρέπει επομένως

να θεωρηθούν ως ενδεικτικές τιμές για να κατευθύνουν την αξιολόγηση, να μην ερμηνεύονται όμως κατά τρόπο μηχανιστικό· θα πρέπει να συμπληρώνονται από οικονομική ευθυκρυσία και εξαρτώμενη από τη χώρα εμπειρογνωσία.

Η Επιτροπή θα γνωστοποιήσει σε χωριστό έγγραφο τους δείκτες που συνθέτουν τον πίνακα αποτελεσμάτων, τις αντίστοιχες τιμές τους και τις συναφείς υποκείμενες μεθοδολογίες, ώστε να διασφαλίσει πλήρη διαφάνεια ως προς τη λειτουργία του μηχανισμού επαγρύπνησης. Η σύνθεση του πίνακα αποτελεσμάτων θα μπορούσε να εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου, ανάλογα με τις μεταβαλλόμενες απειλές στη μακροοικονομική σταθερότητα ή τις προόδους στη διαθεσιμότητα δεδομένων. Οι δυνατοί δείκτες πιθανότατα να είναι και εξωτερικοί και εσωτερικοί. Τα μέτρα της εξωτερικής θέσης (π.χ. τρέχουσες συναλλαγές και εξωτερικό χρέος) και της ανταγωνιστικότητας τιμών ή κόστους (π.χ. πραγματικές συναλλαγματικές ισοτιμίες) θα βοηθούσαν τον εντοπισμό εξωτερικών ανισορροπιών. Η χρήση εσωτερικών δεικτών (π.χ. χρέος δημόσιου και ιδιωτικού τομέα) δικαιολογείται επειδή οι εξωτερικές ανισορροπίες συνεπάγονται κατ'ανάγκη αντίστοιχες εσωτερικές. Η παρακολούθηση των εσωτερικών δεικτών μπορεί επίσης να δικαιολογηθεί από μόνη της επειδή οι εσωτερικές ανισορροπίες δύνανται να έχουν επιπτώσεις στα άλλα κράτη μέλη, ειδικότερα μέσω της μετάδοσης μιας χρηματοπιστωτικής κρίσης. Οι ανωτέρω δείκτες, συνδυαζόμενοι, θα κάλυπταν μεγάλο μέρος των αναγκών ανάλυσης για την προκαταρκτική εκτίμηση πιθανών ανισορροπιών.

Η Επιτροπή θα γνωστοποιεί σε τακτά διαστήματα τα αποτελέσματα του πίνακα και θα επισυνάπτει έκθεση της Επιτροπής με την οποία θα προβάλλονται στις πραγματικές τους διαστάσεις τυχόν δυνητικώς αντιφατικά μηνύματα από τους διάφορους δείκτες του πίνακα (Άρθρο 4). Με βάση όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, η Επιτροπή θα καταρτίσει κατάλογο κρατών μελών που θεωρούνται ότι διατρέχουν κίνδυνο ανισορροπιών. Η έγκαιρη συζήτηση του θέματος αυτού στους κόλπους του Συμβουλίου και της Ευρωμάδας θα καταστήσει την Επιτροπή ικανή να λάβει την ενδεδειγμένη πληροφόρηση εξ αναδράσεως από τα κράτη μέλη και να διασφαλίσει τη διαφάνεια του σκεπτικού της Επιτροπής. Ως επακόλουθο των ανωτέρω συζητήσεων, για όσα κράτη μέλη ο μηχανισμός επαγρύπνησης δείχνει πιθανές ανισορροπίες ή κίνδυνο να ανακύψουν, η Επιτροπή θα παράσχει εμπεριστατωμένες επισκοπήσεις για τη συγκεκριμένη χώρα (Άρθρο 5). Η εμπεριστατωμένη επισκόπηση θα συνίσταται από λεπτομερή διερεύνηση των υποκρυπτόμενων προβλημάτων στο εντοπιζόμενο κράτος μέλος. Η επισκόπηση μπορεί να διενεργηθεί, εφόσον χρειάζεται, σε συνδυασμό με αποστολές επιτήρησης στην οικεία χώρα. Θα συνεκτιμηθούν τυχόν έγκαιρες προειδοποιήσεις ή συστάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικών Κινδύνων, παράλληλα με την πολιτική που προτίθεται να ασκήσει το υπό εξέταση κράτος μέλος, όπως αντικατοπτρίζεται στο πρόγραμμα σταθερότητας και σύγκλισης και στο εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που εφαρμόζει. Από την εμπεριστατωμένη αυτή ανάλυση της Επιτροπής μπορούν να προκύψουν τρεις διαφορετικές καταστάσεις, όπως προβλέπεται στα άρθρα 6 και 7:

- Εάν θεωρηθεί ότι οι μακροοικονομικές ανισορροπίες δεν συνεπάγονται προβλήματα, η Επιτροπή θα προτείνει να μην ληφθούν περαιτέρω μέτρα.
- Εάν η Επιτροπή θεωρεί ότι υφίστανται μακροοικονομικές ανισορροπίες (ή κίνδυνος ανισορροπιών) κατόπιν της εμπεριστατωμένης επισκόπησης, θα υποδείξει στο Συμβούλιο να εκδώσει τις αναγκαίες συστάσεις προς το οικείο κράτος μέλος για τη λήψη προληπτικών μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 της Συνθήκης. Ανταποκρινόμενες στους Γενικούς Προσανατολισμούς Οικονομικής Πολιτικής και ανάλογα με τη φύση της ανισορροπίας, οι συστάσεις προληπτικών μέτρων μπορεί να αφορούν προκλήσεις σε φάσμα πεδίων άσκησης πολιτικής.

- Εάν η εμπειριστατωμένη επισκόπηση διαπιστώνει σοβαρές ανισοροπίες ή ανισοροπίες που θέτουν σε κίνδυνο την εύρυθμη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης σε συγκεκριμένο κράτος μέλος, το Συμβούλιο μπορεί, κατόπιν συστάσεως της Επιτροπής, να εκδώσει συστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της Συνθήκης, όπου δηλώνει ότι υφίσταται υπερβολική ανισοροπία και συνιστά στο οικείο κράτος μέλος να λάβει διορθωτικά μέτρα εντός καθορισμένης προθεσμίας και να παρουσιάσει τις πολιτικές του προθέσεις σε διορθωτικό σχέδιο δράσης. Τα κράτη μέλη με υπερβολικές ανισοροπίες κατά την έννοια της ΔΥΑ θα υποστούν αυξημένες πιέσεις από ομολόγους των. Οι ανωτέρω «συστάσεις ΔΥΑ» θα πρέπει να δημοσιοποιούνται· θα πρέπει να είναι λεπτομερέστερες και πλέον καθοδηγητικές από τις «προληπτικές» που προβλέπονται στο άρθρο 6. Ανάλογα με τη φύση της ανισοροπίας, οι υποδείξεις πολιτικής θα μπορούσαν δυνητικώς να αφορούν δημοσιονομικές, μισθολογικές, μακροδιαρθρωτικές και μακροπροληπτικές πτυχές υπό τον έλεγχο των κυβερνητικών αρχών.

Ως επακόλουθο της κίνησης ΔΥΑ, το επίμαχο κράτος μέλος θα υποχρεούται να θεσπίσει εντός συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου σχέδιο διορθωτικών ενεργειών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8, ώστε να παρουσιάσει ένα χάρτη πορείας εκτελεστικών μέτρων άσκησης πολιτικής. Στο σχέδιο διορθωτικών ενεργειών επαναδιακηρύσσεται η αποφασιστικότητα του υπόψη κράτους μέλους να εργασθεί για την άρση των ανισοροπιών. Εντός δύο μηνών από την υποβολή του σχεδίου διορθωτικών ενεργειών και με βάση έκθεση της Επιτροπής, το Συμβούλιο αξιολογεί το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών. Εάν θεωρηθεί επαρκές, το Συμβούλιο, με βάση πρόταση της Επιτροπής, εκδίδει γνώμη με την οποία συντάσσεται με το σχέδιο. Εάν είτε τα λαμβανόμενα ή σχεδιαζόμενα στο σχέδιο διορθωτικών ενεργειών μέτρα είτε το χρονικό πλαίσιο εφαρμογής κριθούν ανεπαρκή για την υλοποίηση των συστάσεων, το Συμβούλιο, με βάση πρόταση της Επιτροπής, καλεί το κράτος μέλος να τροποποιήσει το σχέδιό του διορθωτικών ενεργειών τάσσοντας νέα διορία. Αναμένεται ότι με την ευελιξία που έχει αποκτήσει η διαδικασία, δίνεται στο Συμβούλιο η δυνατότητα να ορίσει την ενδεδειγμένη προθεσμία όταν διατυπώνει συστάσεις ΔΥΑ, συνεκτιμώντας την κλίμακα και τον επείγοντα χαρακτήρα των ανισοροπιών και την ικανότητα των ασκούμενων πολιτικών να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Αντίθετα με την περίπτωση της δημοσιονομικής πολιτικής, όταν πρόκειται για την άρση ανισοροπιών, οι εθνικές κυβερνήσεις δεν έχουν υπό τον άμεσο έλεγχό τους όλους τους μοχλούς επηρεασμού της πολιτικής. Επιπλέον, οι διορθωτικές πολιτικές μπορεί να έχουν καθυστερημένο αντίκτυπο στις ανισοροπίες, ανάλογα με τη φύση των τελευταίων. Για παράδειγμα, στο δεκαετές διάστημα που προηγήθηκε της κρίσης του 2008, στην ευρωζώνη σημειώθηκε σταθερή απόκλιση στην ανταγωνιστική θέση και στα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών των ενταγμένων σε αυτήν κρατών. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και των εξωτερικών ανισοροπιών απαιτεί σημαντικές αλλαγές στις συγκριτικές τιμές και κόστη, όπως και ανακατανομή ζήτησης και προσφοράς μεταξύ του τομέα των μη εμπορεύσιμων αγαθών και του εξαγωγικού τομέα. Η οικονομία πολλών κρατών μελών της ευρωζώνης χαρακτηρίζεται από σχετικά υψηλού βαθμού ακαμψίες στην αγορά εργασίας και προϊόντων οι οποίες – λόγω ανυπαρξίας ενδεδειγμένων μεταρρυθμίσεων – πιθανότατα να επιμηκύνει το διάστημα προσαρμογής. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή θα παρακολουθεί την εφαρμογή των διορθωτικών ενεργειών από τα οικεία κράτη μέλη, τα οποία οφείλουν να υποβάλλουν σε τακτά διαστήματα εκθέσεις προόδου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9. Εάν αλλάξουν οι οικονομικές περιστάσεις, μπορεί να τροποποιηθούν οι συστάσεις της ΔΥΑ με βάση σύσταση της Επιτροπής.

Με βάση σύσταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα συμπεράνει κατά πόσον το οικείο κράτος μέλος έχει λάβει τα συνιστώμενα διορθωτικά μέτρα. Στο άρθρο 10 εκτίθενται οι προϋποθέσεις για την εν λόγω αξιολόγηση. Εάν το Συμβούλιο αποφασίσει ότι το οικείο κράτος μέλος έλαβε τα ενδεδειγμένα μέτρα, η διαδικασία αναβάλλεται. Αναβολή σημαίνει ότι

το κράτος μέλος πραγματοποιεί ικανοποιητική πρόοδο ως προς τις διορθωτικές ενέργειες. Εντούτοις, λόγω των πιθανώς μακροχρόνιων υστερήσεων της εμφάνισης στην πράξη των αποτελεσμάτων έναντι της στιγμής που θεσπίστηκαν τα διορθωτικά μέτρα, η αποτελεσματική άρση των ανισοροπιών μπορεί να χρειαστεί κάποιο χρόνο. Το οικείο κράτος μέλος θα αποτελεί αντικείμενο τακτικών εκθέσεων και επιτήρησης έως ότου κλείσει οριστικά η ΔΥΑ.

Εν τέλει, οι συνεχείς και επιτυχείς διορθωτικές ενέργειες θα συντελέσουν στην άρση των ανισοροπιών. Όπως προβλέπεται στο άρθρο 11, η διαδικασία υπερβολικών ανισοροπιών θα κλείσει μόλις το Συμβούλιο συμπεράνει, με βάση σύσταση της Επιτροπής, ότι το κράτος μέλος δεν παρουσιάζει πλέον υπερβολικές ανισοροπίες.

Εάν το οικείο κράτος μέλος δεν έλαβε τα ενδεδειγμένα μέτρα, θα εξακολουθεί να αποτελεί αντικείμενο διαδικασίας υπερβολικών ανισοροπιών. Το Συμβούλιο θα πρέπει να διατυπώσει αναθεωρημένες συστάσεις τάσσοντας νέα διορία – πιθανώς συντομότερη – για τη λήψη διορθωτικών μέτρων. Για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης ο μηχανισμός επιβολής θα μπορούσε τελικώς να συνεπάγεται τις κυρώσεις που περιγράφονται στον κανονισμό σχετικά με τα μέτρα που επιβάλλονται για τη διόρθωση υπερβολικών μακροοικονομικών ανισοροπιών στην ευρωζώνη. Επιπλέον, η ανεπαρκής συμμόρφωση με τις συστάσεις βάσει της εποπτείας των ανισοροπιών θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί επιβαρυντικός παράγον κατά την αξιολόγηση της δημοσιονομικής κατάστασης στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, ο οποίος δημιουργεί αυτοενισχυόμενες συνέργειες μεταξύ διαφόρων κατευθύνσεων πολιτικής σε επίπεδο επιβολής.

Η δεύτερη πρόταση κανονισμού πραγματεύεται την επιβολή των μέτρων για τη διόρθωση υπερβολικών μακροοικονομικών ανισοροπιών. Συνοδεύει τον παρόντα κανονισμό περί ΔΥΑ, εστιάζοντας στην επιβολή για τα κράτη μέλη της ευρωζώνης. Ορίζει ότι εάν ένα κράτος μέλος κατ'επανάληψη αδυνατεί να αντιμετωπίσει τις υπερβολικές μακροοικονομικές ανισοροπίες ακολουθώντας τις συστάσεις του Συμβουλίου, θα οφείλει να πληρώσει ετήσιο πρόστιμο έως ότου το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα. Ως επανειλημμένη αδυναμία ορίζεται η αδυναμία τήρησης των συστάσεων του Συμβουλίου έως τη νέα διορία που τάσσεται σύμφωνα με άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (...). Επιπλέον, το κράτος μέλος θα οφείλει επίσης να πληρώσει ετήσιο πρόστιμο εάν κατ'επανάληψη αδυνατεί να παρουσιάσει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή σχέδιο διορθωτικών ενεργειών επαρκές για την τήρηση των συστάσεων του Συμβουλίου. Εν προκειμένω, ως επανειλημμένη αδυναμία ορίζεται η αδυναμία παρουσίασης επαρκούς σχεδίου διορθωτικών ενεργειών εντός της νέας προθεσμίας που τάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (...). Το ετήσιο πρόστιμο θα προσφέρει στα κράτη μέλη της ευρωζώνης το αναγκαίο κίνητρο για την τήρηση των συστάσεων ή την κατάρτιση επαρκούς σχεδίου διορθωτικών ενεργειών ακόμη και μετά την πληρωμή του πρώτου προστίμου.

Για να διασφαλιστεί ισότιμη μεταχείριση μεταξύ κρατών μελών, το πρόστιμο θα πρέπει να είναι το ίδιο για όλα τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και ίσο προς το 0,1% του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους κατά το προηγούμενο έτος. Κατά κανόνα, η Επιτροπή θα προτείνει το ανώτατο ύψος προβλεπόμενου προστίμου και η σχετική πρόταση θα θεωρείται εγκεκριμένη, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφασίσει περί του αντιθέτου με ειδική πλειοψηφία εντός δέκα ημερών από τότε που η Επιτροπή εγκρίνει την πρότασή της. Το Συμβούλιο δικαιούται να τροποποιήσει την πρόταση της Επιτροπής με ομοφωνία, ενεργώντας σύμφωνα με το άρθρο 293 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Το Συμβούλιο δικαιούται να αποφασίσει, με βάση πρόταση της Επιτροπής, να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο. Η Επιτροπή θα μπορούσε να υποβάλει προς τούτο πρόταση κατόπιν αξιολογήσεως αιτιολογημένου αιτήματος του κράτους μέλους και έτσι αναστρέφεται το βάρος της απόδειξης για την επιβολή της κύρωσης. Επιπλέον, η Επιτροπή θα μπορούσε επίσης να υποβάλει προς τούτο πρόταση λόγω έκτακτων οικονομικών περιστάσεων, όπως ορίζονται στο σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης (ΣΣΑ) (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97).

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου όσον αφορά τα εν λόγω πρόστιμα λαμβάνονται μόνον από τα μέλη που εκπροσωπούν κράτη μέλη που έχουν ως νόμισμα το ευρώ. Δεν λαμβάνεται υπόψη η ψήφος του μέλους που εκπροσωπεί κράτος μέλος το οποίο αφορούν οι αποφάσεις.

Τα πρόστιμα που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση κανονισμού θεωρούνται λοιπά έσοδα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 311 της Συνθήκης. Ακολουθώντας την πρακτική που έχει καθιερωθεί στο διορθωτικό σκέλος του ΣΣΑ (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97), τα εν λόγω έσοδα διανέμονται μεταξύ των κρατών μελών που έχουν ως νόμισμα το ευρώ και δεν εμπλέκονται σε διαδικασία υπερβολικών ανισοροπιών κατά την έννοια του κανονισμού (...) ούτε σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/1997, κατ' αναλογία προς το μερίδιό τους στο συνολικό ΑΕΕ των επιλέξιμων κρατών μελών.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με κατασταλτικά μέτρα για τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών στην ευρωζώνη

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 136 σε συνδυασμό με το άρθρο 121 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών εντός της Ένωσης, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη, πρέπει να συνεπάγεται τη συμμόρφωση με τις κατευθυντήριες αρχές των σταθερών τιμών, των υγιών δημόσιων οικονομικών και νομισματικών συνθηκών και της βιωσιμότητας του ισοζυγίου πληρωμών.
- (2) Υπάρχει ανάγκη να αξιοποιηθεί η εμπειρία που αποκτήθηκε κατά την πρώτη δεκαετία λειτουργίας της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης.
- (3) Ειδικότερα, η εποπτεία των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών πρέπει να διευρυνθεί πέραν της δημοσιονομικής εποπτείας, προκειμένου να προλαμβάνονται οι υπερβολικές μακροοικονομικές ανισορροπίες και να βοηθούνται τα κράτη μέλη που πλήττονται να καταρτίζουν διορθωτικά σχέδια, προτού παγιωθούν οι αποκλίσεις. Η διεύρυνση αυτή θα πρέπει να συμβαδίζει με την εμβάθυνση της δημοσιονομικής εποπτείας.
- (4) Για την αντιμετώπιση των εν λόγω ανισορροπιών, είναι απαραίτητη μια διαδικασία που θεσπίζεται με νομοθεσία.
- (5) Ενδείκνυται να συμπληρωθεί η πολυμερής εποπτεία που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφοι 3 και 4 της Συνθήκης με συγκεκριμένους κανόνες για την ανίχνευση, την πρόληψη

³ ΕΕ C της , σ. .

και τη διόρθωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών. Η διαδικασία θα πρέπει να ενσωματωθεί στον ετήσιο κύκλο πολυμερούς εποπτείας.

- (6) Η επιβολή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...]⁴ πρέπει να ενισχυθεί με τη θέσπιση προστίμων για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, σε περίπτωση επανειλημμένης μη συμμόρφωσης με τις συστάσεις για την αντιμετώπιση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών.
- (7) Οι μακροοικονομικές ανισορροπίες είναι πιθανό να προκαλέσουν αδικαιολόγητες διακυμάνσεις στα δημόσια έσοδα και τις δαπάνες σε όλο τον οικονομικό κύκλο, επηρεάζοντας τα συνολικά στοιχεία και διαστρεβλώνοντας την εικόνα για τον δημοσιονομικό σχεδιασμό και τη λήψη αποφάσεων. Οι ακατάλληλες επιλογές δημοσιονομικής πολιτικής λόγω των διαστρεβλωμένων τάσεων θα μπορούσαν να αποδυναμώσουν, και ενδεχομένως να υπονομεύσουν, τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Εάν παραμείνουν ανεξέλεγκτες, οι δημοσιονομικές και άλλες μακροοικονομικές ανισορροπίες έχουν τη δυνατότητα να αλληλοενισχυθούν και, ενδεχομένως, να θέσουν σε κίνδυνο την ομαλή λειτουργία της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Για τους λόγους αυτούς, ένα σύστημα διόρθωσης των μακροοικονομικών ανισορροπιών αναμένεται ότι θα συμβάλει στη δημοσιονομική πειθαρχία των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ.
- (8) Η επανειλημμένη μη συμμόρφωση με τις συστάσεις του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών πρέπει, καταρχήν, να τιμωρείται με ετήσιο πρόστιμο, έως ότου το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι το κράτος μέλος έχει λάβει διορθωτικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με τις συστάσεις του.
- (9) Επιπλέον, η επανειλημμένη παράλειψη του κράτους μέλους να καταρτίσει σχέδιο διορθωτικών ενεργειών ανταποκρινόμενο στις συστάσεις του Συμβουλίου θα πρέπει επίσης να τιμωρείται με ετήσιο πρόστιμο καταρχήν, έως ότου το Συμβούλιο διαπιστώσει ότι το κράτος μέλος έχει συντάξει σχέδιο διορθωτικών ενεργειών που ανταποκρίνεται επαρκώς στις συστάσεις του.
- (10) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ισότιμη μεταχείριση μεταξύ των κρατών μελών, το πρόστιμο θα πρέπει να είναι ίδιο για όλα τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και να ισούται με 0,1% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) του οικείου κράτους μέλους κατά το προηγούμενο έτος.
- (11) Η διαδικασία για την εφαρμογή των προστίμων στα κράτη μέλη που δεν λαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα για τη διόρθωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών θα πρέπει να διαμορφωθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε η επιβολή του προστίμου στα εν λόγω κράτη μέλη να είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση.
- (12) Τα εισπραττόμενα πρόστιμα θα πρέπει να διανέμονται μεταξύ των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ που δεν αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας υπερβολικής ανισορροπίας ούτε έχουν υπερβολικό έλλειμμα.
- (13) Θα πρέπει να δοθεί στο Συμβούλιο η εξουσία να εκδίδει μεμονωμένες αποφάσεις για την επιβολή του προστίμου που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Στο πλαίσιο του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών που διεξάγεται στο Συμβούλιο, όπως ορίζεται στο άρθρο 121 παράγραφος 1 της Συνθήκης, οι εν λόγω μεμονωμένες αποφάσεις

⁴ ΕΕ L [...], [...], [...]

αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνέχειας των μέτρων που θεσπίζει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 121 της Συνθήκης και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [.../...].

- (14) Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός περιέχει γενικούς κανόνες για την αποτελεσματική επιβολή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...], θα πρέπει να εγκριθεί σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 121 παράγραφος 6.
- (15) Δεδομένου ότι ένα αποτελεσματικό πλαίσιο για την ανίχνευση και την πρόληψη των μακροοικονομικών ανισορροπιών είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη, λόγω των βαθιών εμπορικών και χρηματοοικονομικών διασυνδέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δευτερογενών επιπτώσεων των εθνικών οικονομικών πολιτικών για την Ένωση και την περιοχή του ευρώ συνολικά, και δύναται, συνεπώς, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει σύστημα προστίμων για την αποτελεσματική διόρθωση των μακροοικονομικών ανισορροπιών στην περιοχή του ευρώ.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ορισμοί του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...].

Επιπλέον, εφαρμόζεται ο ακόλουθος ορισμός:

- ως «έκτακτες οικονομικές περιστάσεις» νοούνται περιστάσεις όπου η υπέρβαση ενός δημοσιονομικού ελλείμματος σε σχέση με την τιμή αναφοράς θεωρείται έκτακτη, κατά την έννοια της του άρθρου 126 παράγραφος 2 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση της Συνθήκης και όπως διευκρινίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου⁵.

Άρθρο 3

Πρόστιμα

1. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, επιβάλλει ετήσιο πρόστιμο, εάν:

⁵ ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6.

- (1) έχουν τεθεί δύο διαδοχικές προθεσμίες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 και το άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...], και το Συμβούλιο στη συνέχεια καταλήγει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού, ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει ακόμη λάβει τα συνιστώμενα διορθωτικά μέτρα, ή εάν
- (2) έχουν τεθεί δύο διαδοχικές προθεσμίες σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...], και το Συμβούλιο στη συνέχεια καταλήγει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, ότι το οικείο κράτος μέλος έχει υποβάλει εκ νέου ανεπαρκές σχέδιο διορθωτικών ενεργειών.

Η απόφαση θεωρείται ότι έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο εκτός εάν αυτό αποφασίσει, με ειδική πλειοψηφία, να απορρίψει την πρόταση μέσα σε δέκα ημέρες από την έγκρισή της από την Επιτροπή. Το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει την πρόταση σύμφωνα με το άρθρο 293 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

2. Το πρόστιμο που προτείνεται από την Επιτροπή ανέρχεται σε 0,1% του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους κατά το προηγούμενο έτος.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, η Επιτροπή μπορεί, λόγω έκτακτων οικονομικών περιστάσεων ή μετά από αιτιολογημένο αίτημα που απευθύνει το οικείο κράτος μέλος στην Επιτροπή, μέσα σε δέκα ημέρες από την έγκριση των συμπερασμάτων του Συμβουλίου που αναφέρονται στην παράγραφο 1, να προτείνει μείωση του ύψους του προστίμου ή να το ακυρώσει.

4. Εάν ένα κράτος μέλος έχει καταβάλει ετήσιο πρόστιμο για ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος και το Συμβούλιο στη συνέχεια καταλήγει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...], ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα συνιστώμενα διορθωτικά μέτρα κατά το δεδομένο έτος, το πρόστιμο που έχει καταβληθεί για το δεδομένο έτος επιστρέφεται στο κράτος μέλος κατά χρονική αναλογία.

Άρθρο 4

Διανομή των προστίμων

Τα πρόστιμα που εισπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος κανονισμού αποτελούν «άλλα έσοδα», όπως αναφέρονται στο άρθρο 311 της Συνθήκης, και διανέμονται, αναλογικά προς το μερίδιό τους στο συνολικό ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) των επιλέξιμων κρατών μελών, μεταξύ των κρατών μελών με νόμισμα το ευρώ που δεν αποτελούν αντικείμενο διαδικασίας υπερβολικής ανισορροπίας, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...], ούτε έχουν υπερβολικό έλλειμμα όπως ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 126 παράγραφος 6 της Συνθήκης.

Άρθρο 5

Ψηφοφορία στο Συμβούλιο

Για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 3, ψηφίζουν μόνο τα μέλη του Συμβουλίου που αντιπροσωπεύουν κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και το Συμβούλιο ενεργεί χωρίς να λάβει υπόψη την ψήφο του μέλους του Συμβουλίου που αντιπροσωπεύει το οικείο κράτος μέλος.

Η ειδική πλειοψηφία των μελών του Συμβουλίου που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 238 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης.

Άρθρο 6
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος